

TRZYLETNI PROGRAM FORMACYJNY WSPÓLNOTY WOJOWNICY MARYI

„Maryja jest błogosławiona, ponieważ uwierzyła. Poprzez swoją wiarę widzi rodzącą się nową przyszłość i z tą nadzieją oczekuje Bożego jutra. W Niej (...) dostrzegamy niezłomne świadectwo wiary. Ona, Matka nadziei, podtrzymuje nas w chwilach ciemności, trudności, zniechęcenia, pozornego niepowodzenia lub prawdziwych ludzkich porażek.”

papież Franciszek

1. Maryja jako Mistrzyni życia duchowego mężczyzny

- Maryja wskazująca na Chrystusa (KKK 492: Maryja została "ubogacona od pierwszej chwili poczęcia blaskami szczególnej zaiste świętości" (*Lumen gentium* n. 56); świętość ta pochodzi w całości od Chrystusa; jest Ona "odkupiona w sposób wznioślejszy ze względu na zasługi swego Syna" (*Lumen Gentium* n. 53). Bardziej niż wszystkie inne osoby stworzone Ojciec napełnił Ją "wszelkim błogosławieństwem... na wyżynach niebieskich - w Chrystusie" (Ef 1, 3). Wybrał Ją "z miłości przed założeniem świata, aby była święta i nieskalana przed Jego obliczem" (por. Ef 1, 4);
- Chrystus jako Jedyne Pośrednik do Boga, Ojca;
- Rozwijać się duchowo, czyli żyć Ewangelią Miłości.

2. Duchowość Wojowników Maryi

Filary duchowości Wojowników Maryi (KKK 963: Maryja jest Matką Boga i Odkupiciela. Jest Matką członków Mistycznego Ciała Chrystusa (Kościoła), ponieważ przez Swoją czystą miłość współdziałała w tym, by w Kościele rodzili się wierni, którzy są członkami owej Głowy (św. Augustyn, *De sancta virginitate* n. 6, *Lumen Gentium* n. 53):

- Pismo Święte jako Żywe Słowo;
- Nauka Kościoła Katolickiego (Ojciowie Kościoła, Katechizm Kościoła Katolickiego jako podręcznik życia);
- Sakramenty Święte: *Łaska bazuje na naturze*.
- Modlitwa (rózaniec święty, modlitwa Jezusowa, pokuta) i adoracja Najświętszego Sakramentami.

- *Wojownik Maryi*, mężczyzna zawierzony Chrystusowi przez ręce Maryi jako świadek wiary w rodzinie i społeczeństwie („Wiara, przyjęta i pogłębiana w rodzinie, staje się światłem oświecającym wszystkie relacje społeczne. Jako doświadczenie ojcostwa Bożego i miłosierdzia Boga, rozwija się także w braterskiej drodze. W «modernizmie» starano się budować powszechne braterstwo między ludźmi, przyjmując za podstawę ich równość. Stopniowo jednak rozumieliśmy, że wspomniane braterstwo, pozbawione odniesienia do wspólnego Ojca jako swego ostatecznego fundamentu, nie potrafi się ostać. Trzeba więc powrócić do prawdziwego źródła braterstwa. Od samego początku historia wiary była historią braterstwa, choć nie pozbawioną konfliktów. Bóg wzywa Abrahama, by wyszedł z rodzinnej ziemi, i obiecuje mu, że uczyni z niego jeden wielki naród, wielki lud, który otrzyma Boże błogosławieństwo (por. *Rdz* 12, 1-3). W rozwoju historii zbawienia człowiek odkrywa, że Bóg pragnie, by wszyscy jako bracia uczestniczyli w jedynym błogosławieństwie, które znajduje swoją pełnię w Jezusie, tak aby wszyscy stali się jedno. Niewyczerpana miłość Ojca jest nam przekazywana w Jezusie, także przez obecność brata. Wiara uczy nas dostrzegać, że w każdym człowieku jest błogosławieństwo dla mnie, że światło oblicza Bożego oświeca mnie przez oblicze brata. Ileż dobrodziejstwa przyniosło spojrzenie chrześcijańskiej wiary miastu ludzi, dla ich wspólnego życia! Dzięki wierze pojęliśmy niepowtarzalną godność każdej osoby, która nie była tak oczywista w starożytnym świecie. W drugim wieku poganin Celsus zarzucał chrześcijanom to, co wydawało mu się iluzją i oszustwem: sądził, że Bóg stworzył świat dla człowieka, stawiając go na szczycie całego kosmosu. Pytał zatem: «Dlaczego twierdzisz, że (...) trawy (...) rosną w większym stopniu dla ludzi niż dla dzikich zwierząt pozbawionych rozumu?»). «Jeśli by kto patrzył z nieba na ziemię, czy mógłby zauważyć, że nasze czyny różnią się w czymkolwiek od czynności mrówek i pszczół?»). W centrum wiary biblijnej jest miłość Boga, Jego konkretna troska o każdą osobę, Jego plan zbawienia, który obejmuje całą ludzkość i całe stworzenie, a który osiąga szczyt we Wcieleniu, Śmierci i Zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa. Kiedy ta rzeczywistość jest zaciemniana, brakuje wówczas kryterium pozwalającego wyróżnić to, co czyni życie człowieka cennym i niepowtarzalnym. Traci on swoje miejsce we wszechświecie, gubi się w naturze, rezygnując z własnej odpowiedzialności

moralnej, albo rości sobie prawo do bycia absolutnym władcą, przypisując sobie władzę manipulacji bez ograniczeń” - papież Franciszek, Encyklika „Lumen fidei”, nr 54;

3. *Ojcostwo: Dar i zadanie;*

- Bóg jako Ojciec;
- Być synem Ojca;
- Być ojcem dla syna;
- Wiara ojca jak wiara Abrahama („Wiara otwiera nam drogę i towarzyszy nam na przestrzeni dziejów. Dlatego jeśli chcemy zrozumieć, czym jest wiara, powinniśmy opowiedzieć jej historię, drogę ludzi wierzących, o której w pierwszym rzędzie świadczy Stary Testament. Szczególne miejsce należy się Abrahamowi, naszemu ojcu w wierze. W jego życiu wydarza się rzecz wstrząsająca: Bóg kieruje do niego Słowo, objawia się jako Bóg, który mówi i wzywa po imieniu. Wiara wiąże się ze słuchaniem. Abraham nie widzi Boga, ale słyszy Jego głos. W ten sposób wiara otrzymuje osobisty charakter. Dlatego Bóg nie jest Bogiem jakiegoś miejsca ani nawet Bogiem związanym z jakimś specyficznym świętym czasem, ale jest Bogiem osoby, Bogiem właśnie Abrahama, Izaaka i Jakuba, zdolnym do nawiązania kontaktu z człowiekiem i do ustanowienia z nim przymierza. Wiara stanowi odpowiedź na Słowo skierowane do osoby, daną pewnemu «Ty», które nas woła po imieniu.” - papież Franciszek, Encyklika „Lumen fidei”, nr 8;
- Rodzina jako przestrzeń wzrostu duchowego mojego i moich najbliższych.

4. *Tajemnica Eucharystii – Największy Cud Boga*

- Tajemnica Eucharystii ukryta w Piśmie Świętym (KKK 1322: Najświętsza Eucharystia dopełnia wtajemniczenie chrześcijańskie. Ci, którzy przez chrzest zostali wyniesieni do godności królewskiego kapłaństwa, a przez bierzmowanie zostali głębiej upodobnieni do Chrystusa, za pośrednictwem Eucharystii uczestniczą razem z całą wspólnotą w ofierze Pana);
- Tajemnica Eucharystii obecna w nauczaniu KK (Encyklika Jana Pawła II, „Ecclesia de Eucharistia”, Sobór Watykański II o Eucharystii – Sakrament Nowego i Wiecznego Przymierza);
- Eucharystia jako Sakrament Miłości i Miłosierdzia.

5. *Chrystus wzorem bycia mężczyzną*

- Teologia ciała wg św. Jana Pawła II;
- Encyklika „Bóg jest Miłością” papieża Benedykta XVI;
- Miłosierdzie Boże jako cecha prawdziwego faceta.

6. *Moja Droga do Nieba*

- Żyć i zmartwychwstać w Chrystusie (KKK 1002 – 1004);
- Umierać w Chrystusie (KKK 1005 – 1014);
- Niebo, Czyściec, Piekło (KKK 1023 – 1037).

7. *Objawienie Boże – Bóg wychodzi do człowieka*

- Bóg objawia Swój zamysł (KKK 51 – 53);
- Bóg daje się poznać (KKK 54 – 64).
- Chrystus jako Droga, Prawda i Życie.

8. *Jezus Chrystus: Jedyne Pośrednik i Pełnia Zbawienia*

- Chrystus, Zbawiciel człowieka (encyklika św. Jana Pawła II, „Redemptor hominis”);
- Bóg powołujący do świętości;
- Usłyszeć Pana;
- Pójść za Panem.

9. *Duch Święty, czyli moc z Nieba:*

- Duch Święty w Piśmie Świętym (KKK 683: "Nikt... nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: <<Panem jest Jezus>>" (1 Kor 12, 3). "Bóg wysłał do serc naszych Ducha Syna swego, który woła: Abba, Ojczy!" (Ga 4, 6). Poznanie wiary jest możliwe tylko w Duchu Świętym. Aby pozostawać w jedności z Chrystusem, trzeba najpierw zostać poruszonym przez Ducha Świętego. To On wychodzi naprzeciw nas i wzbudza w nas wiarę. Mocą naszego chrztu, pierwszego sakramentu wiary, życie, które ma swoje źródło w Ojcu i zostaje nam ofiarowane w Synu, jest nam udzielane wewnętrznie i osobowo przez Ducha Świętego w Kościele: ;
- Duch Święty jako Pocieszyciel;
- Duch Święty jako Uświęciciel.

10. *Maryja jako Kecharitomene – Pełna Łaski*

- Umiłowana Córka Boga (KKK 491: W ciągu wieków Kościół uświadomił sobie, że Maryja, napelniona "łaską" przez Boga (Łk 1, 28), została odkupiona od chwili swego poczęcia. Właśnie to wyraża dogmat Niepokalanego Poczęcia, ogłoszony w 1854 r. przez papieża Piusa IX:

- Najświętsza Maryja Dziewica od pierwszej chwili swego poczęcia, przez łaskę i szczególnie przywilej Boga wszechmogącego, na mocy przewidzianych zasług Jezusa Chrystusa, Zbawiciela rodzaju ludzkiego, została zachowana nienaruszona od wszelkiej zmyły grzechu pierworodnego (Pius IX, bulla *Ineffabilis Deus*: DS 2803);
- Wspomożycielka wiernych;
- Brama Niebios;
- Pierwsza Dama ludzkich serc.

11. Dogmaty Maryjne: Maryja jako Bogurodzica

- Kim jest Theotokos? (KKK 466, 488, 489, 501: Duchowe macierzyństwo Maryi z Woli Bożej rozciąga się na wszystkich ludzi: Maryja zrodziła „Syna, którego Bóg ustanowił <pierworodnym między wielu braćmi> (Rz 8, 29)”;
- Tajemnica grzechu i Protoewangelia;
- Testament Chrystusa (Maryja i św. Jan pod krzyżem).

12. Dogmaty Maryjne: Niepokalanie Poczęta

- Dary, które otrzymała Maryja (KKK 490: Aby być Matką Zbawiciela, "została obdarzona przez Boga godnymi tak wielkiego zadania darami" (por. *Lumen Gentium* n. 56). W chwili Zwiastowania anioł Gabriel pozdrawia Ją jako "pełną łaski" (Łk 1, 28). Istotnie, by móc dać dobrowolne przyzwolenie wiary na zapowiedź swego powołania, było konieczne, aby Maryja była całkowicie przeniknięta przez łaskę Bożą.)
- Maryja – wzór współpracy z Łaską Bożą (KKK 491 - 492);
- Maryja ufająca – na drogach wiary od Abrahama;
- Ojcowie Kościoła o Maryi (*Maryja jako cała święta - Panaghia*. KKK 493)

13. Dogmaty Maryjne: Wniebowzięta i Królowa Nieba i Ziemi

- Maryja proadająca do Nieba (KKK 966: Maryja została wzięta z ciałem i duszą do Nieba, co jest zapowiedzią i uczestnictwem w Zmartwychwstaniu Jej Syna);
- Maryja jako Królowa męskich serc;
- Maryja jako Opiekunka ogniska domowego.

14. Dziewicze Macierzyństwo Maryi:

- Maryja ukazująca absolutną inicytywę Boga (KKK 499 – 503);
- „Poczęła za sprawą Ducha Świętego”;
- Chrystus Nowy Adam – Wojownik Maryi jako Dziecko Boże (KKK 504 – 507).

15. *Maryja jako Matka Kościoła*

- Maryja, Matka Odkupiciela (Encyklika św. Jana Pawła II: „Redemptoris Mater”);
- Maryja i Kościół (KKK 963-968,)
- Maryja, Służebnica Pańska – Wojownik Maryi, sługa nieużyteczny.

16. *Pośrednictwo Chrystusa a Pośrednictwo Maryi*

- "Macierzyńska zaś rola Maryi w stosunku do ludzi żadną miarą nie przyćmiewa i nie umniejsza tego jedyne go pośrednictwa Chrystusowego, lecz ukazuje jego moc. Cały bowiem wpływ zbawienny Błogosławionej Dziewicy na ludzi... wywodzi się z nadmiaru zasług Chrystusowych, na Jego pośrednictwie się opiera, od tego pośrednictwa całkowicie jest zależny i z niego czerpie całą moc swoją" (*Lumen Gentium*, n. 60);
- "Żadne bowiem stworzenie nie może być nigdy stawiane na równi ze Słowem Wcielonym i Odkupicielem; ale jak kapłaństwo Chrystusa w rozmaity sposób staje się udziałem zarówno świętych szafarzy, jak i wiernego ludu i jak jedna dobroć Boża w rozmaity sposób rozlewa się realnie w stworzeniach, tak też jedyne pośrednictwo Odkupiciela nie wyklucza, ale wzbudza u stworzeń rozmaite współdziałanie, pochodzące z uczestnictwa w jednym źródle" (*Lumen Gentium*, n. 62).

17. *Maryja, Mistrzynią zasłuchania w Słowo Boże i przyjęcia Ducha Świętego*

- Jak właściwie rozumieć kult Maryi (KKK 971: Kult Maryi opiera się na Piśmie Świętym i nauce Kościoła Katolickiego: „Błogosławić mnie będą wszystkie pokolenia” (Łk 1, 48). Papież Paweł VI w adhortacji apostolskiej *Marialis cultus* (n.56) napisał: „Pobożność Kościoła względem Świętej Dziewicy jest wewnętrznym elementem kultu chrześcijańskiego”);
- Maryja, eschatologiczna ikona Kościoła (KKK 972: Maryja jest eschatologiczną ikoną Kościoła, czyli w Niej możemy kontemplować to, czym jest i czym będzie Kościół, kiedy dotrze do kresu swej ziemskiej pielgrzymki. W Niej – szczególnie w Tajemnicy Niepokalanego Poczęcia (dogmat ogłoszony w 1854 roku przez papieża Piusa IX) i Wniebowzięcia (dogmat ogłoszony w 1950 roku przez papieża Piusa XII), już teraz jaśniej Chwała Trójcy Świętej, stanowiąc znak (ikonę) pewnej nadziei i pociechy);
- Maryja jako Nowa Ewa i wzór modlitwy zawierzenia (KKK 926, 411, 1172).

18. *Maryja i Eucharystia*

- Eucharystia: Źródło i szczyt życia chrześcijańskiego;
- Cud w Kanie Galilejskiej;
- Kościół składa Ofiarę Eucharystyczną w łączności z Najświętszą Dziewicą Maryją (KKK 1370).

19. *Maryja i rodzina*

- Chrystus chciał wzrastać w luzkiej rodzinie (KKK 1655);
- Rodzina jako szkoła miłości i odpowiedzialności (Karol Wojtyła, „Miłość i odpowiedzialność”);
- Maryja, Nauczycielka ośmiu błogosławieństw (KKK 1717).

20. *Przeżycie Bożej Mocy Sakramentów Świętych*

- Grzech i świętość (KKK 1865: Grzech powoduje skłonność do grzechu; rodzi wadę wskutek powtarzania tych samych czynów. Wynikają z tego niewłaściwe skłonności, które zaciemniają sumienie i zniekształcają konkretną ocenę dobra i zła. W ten sposób grzech rozwija się i umacnia, ale nie może całkowicie zniszczyć zmysłu moralnego);
- Św. Jan Bosko: Wzór wiary odważnej i pełnej miłości;
- Jak otworzyć się na Ducha Świętego obecnego w Sakramentach?

21. *Ojciec i syn: Jak być bohaterem dla swojego syna?*

- Być ojcem to być mężczyzną;
- Troska o męskie serce;
- Ojciec jako przewodnik;

22. *Ojciec i córka: Jak być bohaterem dla swojej córki?*

- Ojciec i córka – miłość do końca życia;
- Zrozumieć świat córki;
- Wrażliwe serce na wzór Niepokalanego Serca Maryi.

23. *Modlitwa jako szkoła miłości*

- Modlitwa jako dar Boga (KKK 2559 - 2561);
- Modlitwa jako przymierze (KKK 2562 – 2564: Serce jest mieszkaniem, w którym jestem, gdzie przebywam (według wyrażenia semickiego lub biblijnego: gdzie "zstępuję"). Jest naszym ukrytym centrum, nieuchwytnym dla naszego rozumu ani dla innych; jedynie Duch Boży może je zgłębić i poznać. Jest ono miejscem decyzji w głębi naszych wewnętrznych dążeń. Jest miejscem prawdy, w którym wybieramy

życie lub śmierć. Jest miejscem spotkania, albowiem nasze życie, ukształtowane na obraz Boży, ma charakter relacyjny: serce jest miejscem przymierza.);

- Modlitwa jako komunia (KKK 2565).

24. *Triumf Nieopokalanego Serca Maryi*

- Niewiasta z Protoewangelii i Księgi Apokalipsy;
- Przez Maryję do Chrystusa (Istotnym znamieniem duchowości chrześcijańskiej jest wysiłek ucznia, by upodabniać się coraz bardziej do swego Mistrza (por. Rz 8, 29; Flp 3, 10. 21). Wylanie Ducha Świętego w chrzcie wszczepia wierzącego jako latorośl w krzew winny, którym jest Chrystus (por. J 15, 5), czyni go członkiem Jego mistycznego Ciała (por. I Kor 12, 12; Rz 12, 5). Tej istniejącej od początku jedności musi jednak odpowiadać droga coraz większego upodabniania się do Niego, które winno coraz bardziej ukierunkowywać postępowanie ucznia zgodnie z 'logiką' Chrystusa: « To dążenie niech was ożywia; ono też było w Chrystusie Jezusie » (Flp 2, 5). Zgodnie ze słowami Apostoła trzeba « przyoblec się w Chrystusa » (Rz 13, 14; Ga 3, 27) – św. Jan Paweł II, „Rosarium Virginis Mariae”, nr 15;
- Zwycięstwo ufnej miłości;
- Bez walki nie ma zwycięstwa.

25. *Kardynał Stefan Wyszyński – Wojownik Maryi*

- „Nie ma Chrystocentryzmu bez Maryi” (Kard. Stefan Wyszyński);
- Dyscyplina jako droga Wojownika Maryi;
- Służyć Bogu i rodzinie.

26. *Modlitwa Maryi*

- „Magnificat” jako pieśń wojownika-pielgrzyma;
- Maryja, niedościgniony wzór modlitwy (*Maryja jest niedoścignionym wzorem kontemplacji Chrystusa*). Oblicze Syna należy do Niej ze szczególnego tytułu. To w jej łonie ukształtowało się, biorąc od Niej również ludzkie podobieństwo, które wskazuje na jeszcze większą z pewnością bliskość duchową. Nikt nie oddawał się równie pilnie kontemplowaniu Chrystusowego oblicza, jak Maryja. Oczy Jej Serca skupiły się w jakiś sposób na Nim już w chwili Zwiastowania, gdy Go poczęła za sprawą Ducha Świętego; w następnych miesiącach zaczęła odczuwać Jego obecność i domyślać się Jego rysów. Kiedy wreszcie wydała Go na świat w Betlejem, również Jej oczy cielesne spoglądały czule na oblicze Syna, którego « owinęła w pieluszki i

położyła wżłobie » (*Łk 2, 7*) - św. Jan Paweł II, „Rosarium Virginis Mariae”, nr 15;

- Modlitwa Maryi i zamysł Boga, Ojca (KKK 2617);
- Na kogo i jak wskazuje Maryja? (KKK 2674);

27. *Jak skutecznie modlić się na różańcu świętym?*

- *"Zdrowaś Maryjo (Raduj się, Maryjo)"* (KKK 2676);
- *"Święta Maryjo, Matko Boża, módl się za nami..."* (KKK 2677);
- Poznać sercem Niepokalane Serce Maryi;
- Wziąć Maryję do siebie.

28. *Wiara i zaufanie Maryi*

- Maryja – wzór posłuszeństwa wiary (KKK 148, 165);
- Maryja – wzór wiary (KKK 273);
- Maryja – wzór zaufania Bogu (KKK 2618).

29. *Życie modlitwy*

- Modlitwa ustna (KKK 2700 – 2774);
- Rozmyślanie (KKK 2705 – 2708);
- Kontemplacja (KKK 2709 – 2719).

30. *Duch Święty i Kościół w czasach ostatecznych*

- Pięćdziesiątnica (KKK 731 – 736);
- Duch Święty i Jego dary (KKK 733 – 736);
- Duch Święty i Kościół (KKK 737 – 741).

31. *Pokuta i Boże Miłosierdzie*

- Miłosierny Ojciec dotrzymuje obietnic (encyklika św. Jana Pawła II, „*Dives in Misericordia*”);
- Pokuta i Pokajanie (KKK 1472: Aby zrozumieć tę naukę i praktykę Kościoła, trzeba zobaczyć, że grzech *ma podwójny skutek*. Grzech ciężki pozbawia nas komunii z Bogiem, a przez to zamyka nam dostęp do życia wiecznego, którego pozbawienie nazywa się "karą wieczną" za grzech. Każdy grzech, nawet powszedni, powoduje

ponadto nieuporządkowane przywiązanie do stworzeń, które wymaga oczyszczenia, albo na ziemi, albo po śmierci, w stanie nazywanym czyścem. Takie oczyszczenie uwalnia od tego, co nazywamy "karą doczesną" za grzech. Obydwie kary nie mogą być traktowane jako rodzaj zemsty, którą Bóg stosuje od zewnątrz, ponieważ wpływają one jakby z samej natury grzechu. Nawrócenie, które pochodzi z żarliwej miłości, może doprowadzić do całkowitego oczyszczenia grzesznika, tak że nie pozostaje już żadna kara do odpokutowania);

- Sakrament Miłosierdzia Bożego (KKK 1492: Ci zaś, którzy przystępują do sakramentu pokuty, otrzymują od miłosierdzia Bożego przebaczenie zniewagi wyrządzonej Bogu i równocześnie dostępują pojednania z Kościołem, któremu, grzesząc, zadali ranę, a który przyczynia się do ich nawrócenia miłością, przykładem i modlitwą);

32. *Chrystus, Żywe i Dynamiczne Słowo Boga, Ojca – Maryja, Oblubienica Mądrości*

- Chrystus – Odwieczny *Logos* (KKK 101 – 108);
- Odczytać Słowo Boże w mocy Ducha Świętego (KKK 109 – 114);
- Maryja, wsłuchująca się w Słowo Boga (Ewangelia wg św. Łukasza i wg św. Jana);
- Słowo Boże w mojej codzienności (KKK 121 – 133).